

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
การสร้างบุญเมื่อพอแล้วพอที่ใจ

นี่เราก็พูดแล้วเราทำปณิกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว พอเราตายเท่านั้นของที่เข้ามาให้ทานทั้งหมดนี้จะเอาเงินจำนวนนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเรา สำหรับเราจะเผาด้วยไฟเท่านั้นพอ เป็นอันตายตัวแล้วที่ว่าเราทำปณิกรรมไว้ด้วยปากของเราเอง บอกว่าเวลาเราตายนี้สมบัติเงินทองข้าวของที่เขามาถวายในงานศพของเรานี้ จะตั้งคณะกรรมการขึ้นเก็บรักษาให้หมด พอเสร็จเรียบร้อยแล้วจะเอาเงินจำนวนนี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมดเลย เราไม่เอาอะไร

เราเคยพูดกับพี่น้องทั้งหลายเรียบร้อยแล้วว่า เวลาเราตายแล้วนี้มีศรัทธาญาติโยมเขามาถวายปัจจัยทั้งหมดเราจะให้คณะกรรมการเก็บรักษา เรียกร้อยแล้วเงินจำนวนนี้จะเอาไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง นี่พูดตายตัวไว้แล้วเรียกว่าปณิกรรม เราตายแล้วมีจุดปัจจัยไทยทานเขาเอามาถวายแล้ว เราจะเอาเงินจำนวนนี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเรา เราจะเผาด้วยไฟเท่านั้นละ ว่าอย่างนั้นเถอะ

ปัจจัยทั้งหลายเหล่านี้ในเวลาเราตายแล้วเป็นวาระสุดท้าย บอกว่ามีท่านผู้มีศรัทธามาถวายในงานศพเรานั้น เงินจำนวนนี้ทั้งหมดให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นเก็บรักษา เรียกร้อยแล้ว ยกเงินจำนวนนี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทุกบาททุกสตางค์ เราไม่เอาอะไร กรุณาทราบไว้ (ทองคำได้ ๑๑,๘๓๒ กิโล) ๑๑,๘๓๒ กิโล นี่เข้าส่วนรวม ไม่ไปไหนละ

สำหรับเราเราไม่เอาอะไร เราพอทุกอย่างแล้วในสามโลกธาตุนี้เราพอทุกอย่างพอในหัวใจเรา ไม่มีอะไรที่จะบกพร่องในหัวใจ ที่พาพี่น้องทั้งหลายทำบุญให้ทานก็หนึ่งเป็นบุญกุศลในปัจจุบัน อันที่สองก็เรียกว่าผลบุญของเราจะส่งต่อเราไปเรื่อย ๆ จนถึงนิพพานนั้นละ เราได้ทำเหมือนว่าปณิกรรมไว้ทุกอย่างแล้ว เช่นอย่างเราตายนี้เงินจำนวนเท่าไร ๆ เขามาบริจาคในงานศพของเรานี้ เราจะตั้งคณะกรรมการขึ้น เก็บรักษาให้หมดเลย พอเก็บเรียบร้อยแล้วจะเอาเงินจำนวนนี้ทั้งหมดไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงของเราให้หมดเลย เท่านั้นแหละ เราก็เผาด้วยไฟ ไปเลย ไม่กลับมา

พูดให้ชัดเจนเสียว่าชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ในการเกิดการตายทับถมกันมาตลอดตั้งกัปตั้งกัลป์มีแต่เกิดกับตายเต็มไปด้วยกองทุกข์ นี้จะโล่งกันในชาตินี้ให้หมดเลย ไม่ให้มีอะไรเหลือ ใ้เรื่องศพนี้เขาจะเผาก็ได้ เขาไม่ทำอะไรก็แล้วแต่เขา แต่เราไม่เอาอะไร เราพอ พอทุกอย่างแล้ว หมดทุกอย่าง เราพอในหัวใจเรา ไม่เอาอะไร การทำบุญให้ทานก็เพื่อพี่น้องทั้งหลายจะได้เป็นอุบิสัยปัจจัยในกาลต่อไป

การสร้างบุญสร้างกุศลนี้เวลานั้นเต็มแล้วเต็มจริง ๆ การสร้างบุญสร้างกุศลเวลา
มันเต็มมันพอแล้วเต็มจริง ๆ พอจริง ๆ พออยู่กับหัวใจ หัวใจพอแล้วปล่อยหมดโดย
สิ้นเชิง ไม่มีอะไรเหลือ ทำให้หัวใจพอ นี้ได้บำเพ็ญมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้
สร้างแต่ความดีความดีตลอดมาเลย เวลาตายแล้วก็ตั้งที่ว่าละ มอบให้เป็นมรดกของ
พี่น้องทั้งหลายหมดเลย แล้วปัจจัยจำนวนมากน้อยนี้เอาไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง
เราไม่เอาอะไร เราพอทุกอย่างแล้ว เกิดมาในชาตินี้เรียกว่าเป็นชาติที่พอของเรา เราพอ
ทุกอย่าง ไม่มีอะไรขาดเหลือในหัวใจเลย พอ

นี่ละการสร้างคุณงามความดี สร้างตั้งแต่ที่แรกตะเกียกตะกายทุกวิถีทางที่จะให้
เป็นบุญเป็นกุศลแก่ตัวเองและส่วนรวม นี่เราก็ได้สร้างเต็มกำลังแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่
เราเกี่ยวข้องกับพี่น้องทั้งหลายเราไม่เอาอะไร อะไรที่จะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมเราจะ
ยกให้เป็นผลประโยชน์แก่ส่วนรวมเท่านั้น เช่นอย่างเวลาเราตายนี้เขามาถวายปัจจัยมาก
น้อย เราจะตั้งคณะกรรมการเอาปัจจัยจำนวนมากน้อยซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเรา
นอกนั้นไม่มี สำหรับเราจะเผาด้วยไฟ นี่เป็นพินัยกรรมแล้วเรียบร้อย

การสร้างตัวเองนี้เวลาเต็มแล้วให้พี่น้องทั้งหลายทราบ มาเต็มอยู่ที่หัวใจ อะไร ๆ
ก็บกพร่อง ๆ ในโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรบกพร่องนะ เต็ม แต่มันบกพร่องอยู่ที่หัวใจของ
สัตว์โลก ที่นี้เวลาชำระอันนี้ให้เต็มที่แล้วใจพอเสียอย่างเดียวปล่อยหมดโดยประการทั้ง
ปวง ในชาตินี้เรียกว่าเป็นชาติมาปล่อยหมดละ ชาติของเราชาตินี้เป็นชาติที่ปล่อยหมด
โดยสิ้นเชิง เรียกว่ามาล้างป่าช้าก็ได้ จะมาเกิดมาตายกองกันอยู่นี้เท่าที่เป็นมาเท่านั้น
หลังจากนี้แล้วจะไม่มี

ตั้งที่พระพุทธเจ้าท่านแสดงไว้แก่เบญจวัคคีย์ทั้งหลายว่า ญาณัญ ปน เม ทสฺสนํ
อุทฺปาที ความรู้ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราตถาคต อุกุปฺปา เม วิมุตฺติ
การหลุดพ้นโดยสิ้นเชิงของเราไม่มีการกำเริบอีกแล้ว อยมนุตฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติ
สุดท้ายของเรา นตฺถิทานี ปุนพฺภโว ตั้งแต่นี้ต่อไปเราจะไม่กลับมาเกิดเอากำเนิดจาก
สัตว์ต่าง ๆ อีกต่อไปแล้ว เป็นอันว่าสิ้นสุด นี่พระพุทธเจ้าท่านประกาศให้เบญจวัคคีย์ทั้ง
ห้าทราบ

นี่ละการสร้างบุญสร้างกุศลเมื่อพอแล้วมาพอที่ใจนะ เพราะใจเป็นดวงแสวงหา
เสาะ ๆ อยู่อย่างนั้นตลอด พอใจพอความดีทั้งหลายแล้วปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ให้พา
กันสร้างนะความดี มีวันเต็มวันพอได้ ถ้าสร้างแต่กิเลสแล้วไม่มีวันพอ เดินไปตามถนน
หนทางก็เห็น ไปที่ไหนหรรษาฟูฟัวเวลาตายแล้วก็ทิ้งเกลื่อน ไม่เห็นมีอะไรติดเนื้อติด
ตัวไป ถ้าเป็นฝ่ายสร้างเป็นกุศลแล้วตายแล้วติดไปเลย ติดเจ้าของไปเลย ถ้าเป็นเรื่อง

ของโลกๆ สร้างด้วยความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ให้เขายกยอปอเป็นอย่างดีแล้วก็เป็นโมฆะไม่เกิดประโยชน์อะไร สร้างให้เป็นบุญเป็นกุศลจริงๆ ได้พอแล้วพอ ไม่เอาอะไรแหละ

ให้พี่น้องทั้งหลายอุตส่าห์พยายามบำเพ็ญกองการกุศล วันนี้วันออกพรรษาแล้ว วันปวารณา คนเต็มศาลา นี่มาสร้างเพื่อหัวใจให้พอกับความดีทั้งหลาย อะไรพอไม่เหมือนหัวใจพอ อะไรหิวโหยไม่หิวโหยยิ่งกว่าใจ พอใจพอเสียอย่างเดียวพอหมดเลยพากันจำเอาไว้ ใจที่จะพอพออะไร พอบุญพอกุศล เมื่อพอนี้แล้วก็เลิกกันละ ความทุกข์ทั้งหลายก็หมด ทุกอย่างหมด ท่านว่าไปนิพพานๆ นี่ละนิพพานเที่ยง เที่ยงอยู่ที่ใจ พอทุกอย่างแล้วนะ ให้พากันจำเอา

ตอนนี้ไปจะให้พรเท่านั้นละ มันเหนื่อยมาได้ ๗ วันเต็มแล้ว อ่อนตลอด ไม่ทราบเป็นอย่างไร (ทองคำวันนี้ได้ ๑๒ บาท ๒๓ สตางค์) ทองคำวันนี้ได้ ๑๒ บาท ๒๓ สตางค์ ของเล่นเมื่อไร นี่เราก็ชวนไว้เพื่อส่วนรวมๆ นั่นแหละ ที่นี้จะให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ